

בעה (אשקלון) 45937-11-24 - דניאל מלמוד נ' מדינת ישראל

בע"ח (אשקלון) 45937-11-24 - דניאל מלמוד נ' מדינת ישראל שלום אשקלון

בע"ח (אשקלון) 45937-11-24

דניאל מלמוד

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

[02.02.2025]

כבוד השופטת דגנית משעלי ביטון

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ";).

כתב האישום

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 3(א)(5) ביחד עם סעיף 5(א) סיפא, לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.

3. מעובדות כתב האישום עולה כי המבקש והמתלוננת גרושים זה מזו ולהם ילדה משותפת המתחנכת בגן. במועד שאינו ידוע במדויק הקליט המבקש שיחה בינו לבין המתלוננת, במהלכה נשמעו דברים המתמקדים במיניותה של המתלוננת.

ביום 16.2.22 שלח המבקש הודעה לטל' הנייד של אמה של המתלוננת. ביום 18.2.22 שלח המבקש מהטל' הנייד שלו את הקלטת השיחה הנ"ל לקבוצת הורי ילדי הגן באפליקציית הוואטסאפ, על מנת להשפיל או לבזות את המתלוננת כמו כן כתב הודעה נוספת בהמשך לפרסום אותה הקלטה להורי הילדים כדלקמן: "לצערי הורים יקרים המלחמה הגיע אליכם נשים תזהרו מגרושתי תבינו בהקלטה". משהגיבה אחת האימהות להודעות הנ"ל כי אין מקום להתנגחויות הללו בקבוצת הוואטסאפ של הגן השיב המבקש: "חייב להזהיר הילדים שלכם הולכים לשם. הילדה שלי בסיכון אל תסכנו גם את שלכם. ההקלטה מראה את האמת".

4. המתלוננת הגישה תלונה במשטרה אך התיק נסגר מחוסר ראיות. בעקבות ערר שהגישה נפתח התיק מחדש והוגש כתב האישום הנ"ל.

חומר החקירה המבוקש

5. המבקש עותר להעמיד לעיונו את החומרים שלהלן המהווים לשיטתו חומר החקירה:

א. מועד הגשת הערר.

ב. העתק הערר שהוגש על סגירת התיק (נימוקי הערר).

ג. נימוקי ההחלטה ומועד פתיחתו מחדש של התיק.

ד. הגורם המחליט ומועד מתן ההחלטה בערר.

6. לשיטת המבקש, יש פגמים בהליך הגשת כתב האישום ובנוסף לשיטתו לא היה מקום להאשימו בעבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית. החומרים המבוקשים על ידו יסייעו בידו להוכיח טענותיו. ההגנה סבורה ששיקולים זרים הובילו לקבלת הערר כמו כן ייתכן והוגש שלא על פי המועדים הכתובים בחוק.

עמדת המשיבה

7. באשר לקבלת מועד הגשת הערר, טענה המשיבה כי תיעוד מועדי טיפול בתיק אינו חומר שנאסף או נרשם בידי הרשות החוקרת והוא אינו "נוגע לאישום", ולכן אינו בא בגדר חומר חקירה.

8. נוסף לכך, באשר לזמני הטיפול בערר, המשיבה ציינה כי ההחלטה האופרטיבית התקבלה בתוך מסגרת הזמנים בהתאם לסעיף 57א לחסד"פ ובהתאם להנחיית פרקליט המדינה 1.11 לוח זמנים טיפול בערר. הדחיות במתן ההחלטה הסופית ניתנו בהתאם לבקשת ב"כ המבקש דאז, בשל הליך השימוע וניתן אישור המשנה לפרקליט המדינה בעניין הארכה.

9. באשר לבקשה לקבל את נימוקי המשנה לפרקליט המדינה להעמדת המבקש לדיון, המשיבה טענה כי סעיף 74 לחסד"פ, מאפשר לנאשם לעיין בחומרים אשר עברו תחת ידי גורמי החקירה ושיש להם רלוונטיות לכתב האישום. לפיכך, הראיות על בסיסן התקבלה ההחלטה הינם חומרי חקירה, אך המסקנה הנגזרת מהם, והנימוקים למסקנה זו, אינם חומרי חקירה. נימוקי העמדה לדיון, אינם ראיות, אינם נאספים במהלך חקירה, אינם משמשים כבסיס להגשת כתב אישום ונשקלים ע"י גורם חיצוני לגורמי החקירה ולכן אינם בגדר תחולתו של סעיף 74 לחסד"פ, המדובר בתרשומת פנימית.

10. עוד טענה המשיבה כי אין חובה שנימוקים מסוג זה יועלו על הכתב, ולמעלה מכך במקרה הספציפי שבנדון, חומרי החקירה הקיימים נבחנו בשנית ותו לא. לעניין זה הפנתה המשיבה להחלטה של בית המשפט המחוזי, ע"ח 13232-02-24 ליברמן נ' מדינת ישראל שם העורר ביקש לקבל את נימוקי המשנה לפרקליט המדינה, להארכת משך זמן טיפול התביעה בתיק. נקבע שנימוקים אלה אינם בגדר חומר חקירה שיש לגלותם.

דיון והכרעה

11. כחלק מהזכות להליך משפטי הוגן נודעת חשיבות רבה לזכות הנאשם לעיון בחומר חקירה. בהחלטת ביהמ"ש העליון בבש"פ 8406/12 פלוני נגד מ"י (ראו: פסקאות 10-11) התייחס כב' השופט דנציגר לתכלית זכות העיון של נאשם ב-'חומר חקירה', לכלל בדבר נקיטת גישה מרחיבה בפסיקת בתי המשפט למונח זה, וכן למבחנים והשיקולים השונים שנקבעו בפסיקה לצורך הכרעה בבקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ; [ראו, בין היתר: בש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 380, 376 (2000) (להלן: "עניין מסארווה"); בש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 23.2.2009) בפסקאות 6-7 להחלטת השופט ח' מלצר (להלן: "עניין אברהמי")]. מבחן העזר העיקרי שאומץ לצורך ההכרעה בשאלה מה ייחשב כ"חומר חקירה" ומה יוחרג ממנו הינו מבחן הרלוונטיות.

12. יחד עם זאת, נקבע לא אחת כי גם להגדרתו הרחבה של "חומר חקירה" יש גבולות, וכי אין להרחיב את מבחן הרלוונטיות לראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי הספציפי הינה שולית ורחוקה מדי [ראו עניין אברהמי בפסקה 7].

מן הכלל אל הפרט

מועד הגשת הערר:

13. באת כוח המבקש סבורה כ ההליך שנפתח מחדש אנו עומד בסד הזמנים שנקבע בחוק. במעמד הדיון מסרה באת כוח המשיבה כי הערר הוגש בתוך 60 הימים הנדרשים על פי סעיף 65 לחסד"פ. המסמך הועבר לעיון בית המשפט ואכן כך הם פני הדברים. משכך אין טעם של ממש בחשיפת המועד המדויק של הגשת הערר. העתק הערר שהוגש על סגירת התיק (נימוקי הערר):

14. לטענת המשיבה נימוקי הערר אינם מהווים חומר חקירה אלא תרשומת פנימית. על פניו אין בתוכן הערר שוני מהדברים שמסרה המתלוננת בתלונתה.

15. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ובפרט בתלונת המתלוננת ובתוכן הערר אני סבורה כי יש מקום למסור את נימוקי הערר להגנה. ראשית יובהר כי אין מדובר בתרשומת פנימית שנערכה על ידי היחידה החוקרת או הפרקליטות. מדובר בתכנים נוספים שנמסרו על ידי המתלוננת ודומה הדבר לראיון עם מתלוננת לפני עדות. למעשה זו אמרת חוץ נוספת של המתלוננת ואין כל סיבה למנוע את תוכנם מההגנה. דווקא הטענה של המשיבה לפיה אין שוני בדברים מחזקת את המסקנה שאין מניעה לאפשר להגנה לעיין בהם.

ראה בענין זה בע"ח 27951-05-21 בובליל נ' מדינת ישראל (5.7.219) ובע"ח 57318-10-18 פארן נ' פרקליטות מחוז חיפה - פלילי.

מועד פתיחתו מחדש של התיק הגורם המחליט ומועד מתן ההחלטה בערר:

16. כאמור הערר הוגש במועד והופנה לפרקליטות המדינה. במעמד הדיון השיבה המשיבה למבקשת כי הגורם המחליט היא המשנה לפרקליט המדינה הגב' ליאת בן ארי. גם מועד מתן ההחלטה נמסר לידי המבקשת במענה בכתב (3.12.23) תוך פירוט השתלשלות האירועים ומועדי השימוע שהתקיים. באשר למועד הרי שההחלטה להגיש כתב אישום נמסרה לב"כ הנאשם ביום 3.12.23.

17. סעיף 57א (א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי: "משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה".

18. אין ככל מניעה למסור לב"כ המבקש את מועדי קבלת ההחלטה, מועדי הגשת כתב האישום ומועדי בקשת הארכות לצורך בחינת עמידת המשיבה בלוחות הזמנים כפי שנדרש בחוק ובהנחיות. לפיכך ככל ואין בידי ב"כ המבקש מועד כלשהו הקשור בהליכי הגשת כתב האישום תעביר המשיבה את המועד.

נימוקי ההחלטה בדבר קלת הערר:

19. לענין נימוקי המשנה לפרקליט המדינה להעמדת המבקש לדין ונימוקי האישור שניתן על ידי המשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים, להארכת משך זמן טיפול התביעה בתיק אין המדובר בחומר חקירה, המדובר בנימוקים שמהווים תרשומת פנימית - הכלל הוא, כי התכתבויות פנימיות בין הפרקליטות וגורמי החקירה, כמו גם סיכומי תיקי חקירה, הערכות מטעם המאשימה - אינם בגדר חומרי חקירה שיש לגלותם. זאת על מנת לאפשר לעובדי הציבור להביע עמדתם בחופשיות [ראה בש"פ 7553/10 בר-אשר נ' מדינת ישראל, בש"פ 7008/97 מדינת ישראל נ' הורוביץ, בש"פ 4285/97 אופנהיים נ' מדינת ישראל, בש"פ 5425/01 אלחאק נ' מדינת ישראל, בש"פ 22700/06 אל עילוי נ' מדינת ישראל (07.09.06)], (להלן "עניין אל עילוי").

20. הגם שמקובלת עלי העמדה כי יהיו מקרים בהן תרשומת פנימית תהיה רלוונטית להגנת הנאשם וככזו תועבר להגנה. במקרה שלפני, אני סבורה כי אין בהעברת הנימוקים כדי לסייע בהגנת המבקש. ב"כ המשיבה מסרה בהגינות שההחלטה להגיש כתב אישום אינה מבוססת על ראיות חדשות אלא החומר הקיים יתרה מזאת לא נרשמו נימוקים אלא החלטה בלבד על יסוד הערר עצמו, כך שהלכה למעשה אין נימוקים כתובים להעברתם לידי ההגנה.

21. לא שוכנעתי כי יש חובה להעלות הנימוקים על הכתב ולהעבירם למבקש. ראה בענין זה הסברו של בית המשפט בבש"פ 7955/13 פלוני נ' מדינת ישראל:

"אף אם ההנמקה המבוקשת הייתה קיימת במסמך מפורט בכתב, ספק אם מסמך זה היה נכלל בהגדרת חומר חקירה. נימוקי העמדה לדין לפי סעיף 14 נוגעים לאישור הגשת כתב האישום ולא לאישום עצמו והם אינם חלק מהתשתית הראייתית עליה מבוסס כתב האישום. ההנמקה אינה חלק מהחומרים הנאספים במהלך החקירה והיא ניתנת רק לאחר שגורמי התביעה מחליטים שיש מקום להגיש כתב אישום המבוסס על הראיות השונות בתיק. אף שכל ראיה או חומר רלוונטי לטענות הנאשם מהווה "חומר חקירה" שצריך להימסר לעיונו, נימוקי העמדה לדין אינם ראיות, אינם נאספים במהלך החקירה, אינם משמשים כבסיס להגשת כתב האישום ונשקלים על-ידי גורם חיצוני לגורמי החקירה ולכן אינם נמצאים בגדר תחולת סעיף 74. בנוסף, חלק עיקרי מהנימוקים להחלטה על העמדה לדין, המתבססים על בקשה שהתביעה מגישה ליועץ או למשנה לפרקליט המדינה, מהווים תרשומת פנימית של רשויות התביעה והחקירה שאין חובה על העברתה לעיון הנאשם".

[לעיון בהחלטות דומות ראה: בב"פ 21675-10-22 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2022), בב"פ 22304-04-21 קאשי נ' מדינת ישראל (03.05.2021), בב"פ 25932-04-23 אברהם יקיר טובים נ' מדינת ישראל (19.06.23), בג"ץ 366/12 התובעת הצבאית הראשית נ' בית הדין הצבאי לערעורים (28.01.23)].

סיכומי של דבר

22. המאשימה תעביר את המועדים של קבלת הערר ומועד ההחלטה כי יוגש כתב אישום. המאשימה תעביר את נימוקי הערר.

יתר הבקשות נדחות.

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ה, 02 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.